എളിമതന്നെയായ ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ

ഡൺസ്റ്റനച്ചനോടൊപ്പം താമസിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം ലഭിക്കുന്നത് 1981-ൽ അമ്പഴക്കാട് നവസന്ന്യാസം ആരംഭിച്ചതു മുതലാണ്. അന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഷഷ്ഠിപൂർത്തി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. യൂസ്റ്റസ് തോട്ടാനച്ചൻ നവസന്യാസഗുരുവും ഡൺസ്റ്റനച്ചനും അവുരേവൂസച്ചനും പരിശീലനസംഘത്തിലെ അംഗങ്ങളും ആയിരുന്നു.

എളിമ മാത്രമായിരുന്ന ഡൺസ്റ്റനച്ചനെ പരിചയപ്പെടുന്നതിനും അച്ചനുമായി കൂടുതൽ അടുക്കുന്നതിനും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുകളൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. നവസന്ന്യാസികൾ തന്നെക്കാൾ ഉന്നതരാണ് എന്ന രീതിയിലാണ് അച്ചൻ ഞങ്ങളോട് ഇടപഴകിയിരുന്നത്. പ്രാർത്ഥന ഞങ്ങളോടൊപ്പം അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവനായിരുന്നു. ക്ലാസുകളിൽ പഠനവിഷയങ്ങൾ ലളിത വും ഉന്നതവുമായ വിചിന്തനങ്ങളോടെ ഞങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞുതന്നിരുന്ന ആശാനാണ്. അനുദിനം രാവിലെ തോട്ടപ്പണിയുടെ നേരത്ത് ഞങ്ങളോടൊപ്പം പണിയായുധങ്ങളുമേന്തി ജോലിയിലേർപ്പെടുന്ന, മണ്ണിനെയും പ്രകൃതിയെയും സ്നേഹിക്കുന്ന കർഷകനായിരുന്നു.

കുരുമുളക്, വാഴ, കപ്പ തുടങ്ങിയ പച്ചക്കറികൾ കൃഷിയിറക്കുമ്പോൾ സൂക്ഷിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾക്ക് അറിവു പകരാൻമാത്രം കൃഷി കാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം അനുഭവസ്ഥനായിരുന്നു. പറമ്പിലെ ചെടികളെക്കുറിച്ചും മരങ്ങളെക്കുറിച്ചുമുള്ള ശരിയായ വിവരങ്ങ ൾ അദ്ദേഹത്തിനു ഹൃദിസ്ഥമായിരുന്നു. ഈസ്റ്ററിനുവേണ്ടി എങ്ങനെ ലില്ലിപൂക്കൾ വിരിയിക്കാമെന്ന കൗതുകകരമായ അറിവ് ഇപ്പോഴും ഓർമ്മയിലുണ്ട്.

1982-ൽ ഉയിർപ്പ് തിരുനാളിൽ പള്ളിയിലെ തിരുകർമ്മങ്ങൾക്കുശേഷം പുലർച്ചയിൽതന്നെ ഏതാനും നവസന്ന്യാസികളെ ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ രഹസ്യമായി വിളിച്ചുകൂട്ടി. വിളിക്കപ്പെട്ടവരിൽ ഞാനും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. “നമുക്ക് പുറത്തേക്കു പോകാം” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞങ്ങളെ പറമ്പിലേക്കു അദ്ദേഹം കൊണ്ടുപോയി. അച്ചൻതന്നെ ഒരുക്കിവച്ചിരുന്ന ബക്കറ്റ്, കത്തി, ചുറ്റിക പോലുള്ള സാധനങ്ങൾ എന്നോട് എടുക്കാൻ പറഞ്ഞു.

“വാ, നമുക്ക് കശുമാവിൻ തോട്ടത്തിലേക്ക് പോകാം.” ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് നവസന്ന്യാസികളുടെ കളിസ്ഥലത്തിനു ചുറ്റുമുള്ള കശുമാവിൻ തോപ്പിലേക്ക് ഞങ്ങൾ പോയി. അവിടെ എത്തിയതും വളരെ ഉത്സാഹപൂർവ്വം അദ്ദേഹം ഒരു കശുമാവിൽ കയറി. “നമുക്ക്

കശുമാങ്ങ പറിക്കാം. കശുവണ്ടി ചുട്ടുതിന്നാം." കശുമാവിൻ കൊമ്പിലിരുന്നുകൊണ്ട് അച്ചൻ മൊഴിഞ്ഞു.

അപ്പോഴാണ് കാര്യം മനസ്സിലായത്. എല്ലാവർക്കും ഉത്സാഹമായി. ഡൺസ്റ്റനച്ചനെ അനുഗമിച്ച് ആവേശത്തോടെ ഞങ്ങൾ കശുമാവിൽ കറി. മാങ്ങ പറിച്ച്, പറിച്ച മാങ്ങയെല്ലാം കൂട്ടിയിട്ട്, കശുവണ്ടി തിരഞ്ഞെടുത്ത്, ഉണക്കയില കൂട്ടിയിട്ട് തീകൂട്ടി അണ്ടി ചുട്ടെടുത്തു. ചുട്ട കശുവണ്ടി കഴിക്കാനൊരുങ്ങിയപ്പോൾ അച്ചൻ പറഞ്ഞു: "ആദ്യം നമുക്ക് ഇന്ന് മേശവാഴ്ത്തിനുള്ള കശുവണ്ടി തയ്യാറാക്കാം." അപ്പോൾ എല്ലാവർക്കും ഉത്സാഹം കൂടി.

ഉയിർപ്പുദിനം പാതിരാകുർബാനക്കുശേഷം ഡൺസ്റ്റനച്ചനോടൊപ്പം കശുമാവിൽ കയറിയതും ഏകദേശം പ്രാതലിന്റെ സമയംവരെ മാവിൻചുവട്ടിലിരുന്ന് ഒത്തിര തമാശകൾ പങ്കുവച്ചതും കശുവണ്ടി ചുട്ടതും അണ്ടി തല്ലി ശരിപ്പെടുത്തിയതും, അവയെല്ലാം സന്തോഷത്തോടുകൂടി സമാഹരിച്ച് അന്നത്തെ മേശവാഴ്ത്തിന്നു കൊണ്ടുവന്നതുമെല്ലാം മായാതെ ഓർമ്മയിലുണ്ട്.

കശുമാവിൽ കയറുവാനും മാങ്ങ പറിക്കുവാനും ഞങ്ങളെക്കാൾ ഉത്സാഹം ഡൺസ്റ്റനച്ചനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു എളിമയുള്ള സന്യാസി ആയതുകൊണ്ട് ആ എളിമയിൽ പങ്കുചേർന്ന വേളയിൽ ഞങ്ങളുടെ അഹങ്കാരം താണു. ഇന്നും മായാത്ത ഓർമ്മയായി അതു നിലകൊള്ളുന്നു.

1982–ലാണ് ഞങ്ങൾ നാല് നവസന്ന്യാസികൾ ഡൺസ്റ്റനച്ചനോടൊപ്പം കോയമ്പത്തൂർ ശരവണംപട്ടിയിലേക്കു യാത്ര പുറപ്പെടുന്നത്. ഞങ്ങളെ നവസന്ന്യാസഭവനത്തിലേക്കു സ്വീകരിച്ചത് ലജിസ്ലാവോസച്ചനും ആറ് അനുജസഹോദരങ്ങളുമായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ പത്ത് നവസന്ന്യാസികളുടെ ഗുരുവായി ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുത്തു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം എന്റെ നവസന്ന്യാസ ഗുരുവായി. കോയമ്പത്തൂർ പ്രവിശ്യയുടെ ആദ്യനവസന്ന്യാസഗുരു.

പ്രാഥമിക ഘട്ടത്തിലെ എല്ലാ പ്രാരാബ്ധങ്ങളും വളരെ തന്മയത്വത്തോടെ അച്ചൻ കൈകാര്യം ചെയ്തു. പൂർത്തികരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി തകൃതിയായി പണിനടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന കെട്ടിടമായിരുന്നു അന്നത്തെ നവസന്ന്യാസഭവനം. ഊണും ഉറക്കവും പഠനവുമെല്ലാം ഒരേ ഹാളിൽ തന്നെയായിരുന്നു. ആ വിജനപ്രദേശത്ത് ഞങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കാനായി പലതരം പാമ്പുകളും തേളുകളും ഇതരജീവികളും സന്ദർശകരായിരുന്നു. നവസന്ന്യാസികൾ തങ്ങളുടെ താമസസ്ഥലത്ത് ആവൃതി കാത്തുകഴിയുമ്പോൾ ഈ സന്ദർശകർക്ക് അതൊന്നും പ്രശ്നമായിരുന്നില്ല. കിടപ്പുമുറിയിലും പ്രാർത്ഥനാസ്ഥലത്തും കളിസ്ഥലത്തും തോട്ടത്തിലും ജലസംഭരണിയിലും അങ്ങനെ എല്ലായിടത്തും അവർ ഒരുപോലെ വിഹരിക്കുമായിരുന്നു.

നവസന്യാസികൾ അവയെ കണ്ട് ഓരോ ചുവടും പുറകോട്ടുവെക്കുമ്പോൾ ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ വളരെ കൗതുകമൂറുന്ന ഒരു കുഞ്ഞിനെപ്പോലെ അവയെ നിരീക്ഷിക്കുന്നത് കാണുവാനിടയായിട്ടുണ്ട്.

ഡൺസ്റ്റനച്ചനു തോട്ടപ്പണി ഒരു പ്രത്യേക ഹരമായിരുന്നു. തെങ്ങിൻതൈ നടുക, വാഴത്തോട്ടം ഉണ്ടാക്കുക, പച്ചക്കറികൾ നടുക, കറുകപുല്ല് പറിച്ചുകളയുക, കോഴി വളർത്തുക, പശു വളർത്തുക ഇങ്ങനെ പോകുന്നു ആ എളിയ കൃഷിക്കാരന്റെ താത്പര്യപട്ടിക.

ഒരിക്കൽ വാഴത്തോട്ടത്തിൽനിന്ന് ഡൺസ്റ്റനച്ചന്റെ ഉറക്കെയുള്ള കരച്ചിൽ! "പാമ്പ്!, പാമ്പ്!" ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേർ വടിയും മറ്റ് സാധനങ്ങളുമായി അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ ഡൺസ്റ്റനച്ചന്റെ തലയിലും വസ്ത്രത്തിലും രക്തം പുരണ്ടിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം കുനിഞ്ഞുനിന്ന് "പാമ്പ്!, പാമ്പ്!" എന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് തന്റെ കൈയിലിരുന്ന തൂമ്പകൊണ്ട് കൊത്തികൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം രക്തം പുരണ്ട, പുഞ്ചിരിക്കുന്ന മുഖത്തോടെ നിവർന്നുനിന്നു. മുഖം തുടച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ സ്വതസിദ്ധമായ പുഞ്ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു, "അത് കൊള്ളാവുന്ന ഒരു അണലി ആയിരുന്നു. അവനെ തല പൊക്കുവാൻ അനുവദിച്ചില്ല; എന്റെ കൈയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന തൂമ്പകൊണ്ട് അവനെ ശരിപ്പെടുത്തി." ഞങ്ങൾ നോക്കുമ്പോൾ മീൻകറിക്കരിഞ്ഞുവച്ചതുപോലെ പല കഷണങ്ങളായി രക്തത്തിൽ കുളിച്ച് ഒരുവിധം നല്ല വണ്ണമുള്ള അണലി. തന്റെ തൂമ്പകൊണ്ട് അതിനെ കൊത്തുന്ന സമയത്ത് തെറിച്ച പാമ്പിന്റെ ചോരയായിരുന്നു അച്ചന്റെ മുഖത്തും ഉടുപ്പിലും കണ്ടത്. ആ പാമ്പിനെ അവിടെ നിന്നിരുന്ന വാഴയ്ക്കു വളമാക്കിയിട്ട് ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും സ്ഥലംവിട്ടു. തരക്കേടില്ലാത്ത ഒരു അണലിയെ സ്വയം കൈകാര്യം ചെയ്തതിന്റെ അഹങ്കാരമൊന്നും ഡൺസ്റ്റനച്ചനിൽ കണ്ടില്ല.

ഞങ്ങളുടെ ഒരു നേരമ്പോക്കിനു കാരണമാണ് ഡൺസ്റ്റനച്ചന്റെ ഉറക്കം. പ്രാർത്ഥനാസമയത്ത് സിമന്റ് തറയിൽ യാതൊരു സഹായ ഉപകരണങ്ങളുമില്ലാതെ അദ്ദേഹം മുട്ടുകുത്തിനിൽക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കൽ, താൻ എന്തുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതെന്ന് എനിക്കു തനിച്ചു പറഞ്ഞുതന്നു. മുട്ടുകുത്തിനിന്നാൽ സാധാരണ ഉറങ്ങില്ല. ധ്യാനസമയത്ത് ഉറക്കം വരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഒന്നു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കാൻ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഞാൻ പലപ്പോഴും പരീക്ഷിച്ചെങ്കിലും വിജയിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. പരിശ്രമം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഒരിക്കൽ രാവിലെ പ്രാതലിനു ശേഷം പള്ളിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ തുറന്ന പ്രാർത്ഥന പുസ്തകം കൈയിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് മുട്ടുകുത്തിനിന്ന് ഉറങ്ങുന്ന എളിയവനായ ഡൺസ്റ്റനച്ചനെയാണ് കണ്ടത്. എന്തോ കാരണത്താൽ അദ്ദേഹത്തിന് അന്ന് പ്രഭാതപ്രാർത്ഥനകൾക്ക് ഞങ്ങളോടൊപ്പം കൂടുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. തന്റെ പ്രാർത്ഥന മുടങ്ങാതിരിക്കാനായി മുട്ടുകുത്തിനിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്; പക്ഷേ അച്ചനെ ഉറക്കം കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നതിന് അധികസമയം വേണ്ടിവന്നില്ല.

അമ്പഴക്കാട് ഞങ്ങളുടെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരന്മാർ ഡൺസ്റ്റനച്ചന്റെ ഉറക്കത്തെക്കുറിച്ച് പങ്കുവച്ച കഥകൾ ആ സമയം ഓർമ്മയിലൂടെ കടന്നുപോയി. ആത്മീയോപദേശത്തിനിടയിൽ ഗുരുവും അർത്ഥിയും ഒരുമിച്ചുറങ്ങിയതും പലപ്പോഴും മണിയടിയുടെ ശബ്ദമാണ് അവരെ രക്ഷിച്ചതെന്നുമുള്ള സംഭവങ്ങൾ. ഇപ്രകാരമുള്ള അനുഭവങ്ങൾ അച്ചന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ പങ്കുവയ്ക്കുമ്പോൾ വളരെ ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ശ്രവിക്കും; പുഞ്ചിരിക്കും. തന്റെ ബലഹീനതകളെ തന്നെക്കാൾ താഴെയുള്ളവർ ഉല്ലാസത്തിനു വിഷയമാക്കുമ്പോൾ ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ അതിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നത് തന്റെ എളിമയുടെ മഹത്വമാണ്.

നവസന്ന്യാസികളെ തങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്ന സന്ന്യാസ സമൂഹത്തെക്കുറിച്ച് നല്ല ബോധ്യമുള്ളവരാക്കുവാൻ ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ സ്വന്തജീവിതത്തിലൂടെയും പഠിപ്പിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളിലൂടെയും പ്രത്യേകം പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു. സഭയുടെ നിയമാവലി ക്ലാസുകളിൽ സഭാംഗങ്ങളിൽ ചിലരുടെ നിയമങ്ങളിൽനിന്നു വ്യതിചലിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ജീവിതത്തെ പരാമർശിക്കേണ്ടിവരുന്ന വേളകളിൽ അച്ചൻ ഗൗരവത്തോടെ മൗനം ഭജിക്കുന്നത് കാണുവാനിടയായിട്ടുണ്ട്. അല്പനേരത്തെ മൗനത്തിനുശേഷം ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ "ഹാ പോണ പോലെ പോട്ടെ" എന്നുപറഞ്ഞ് ക്ലാസുകൾ അവസാനിപ്പിക്കാറാണ് പതിവ്.

സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ സഭാനിയമങ്ങൾ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിനും അതിൽനിന്നു വഴിമാറിയവരെ ധൈര്യപൂർവം തിരികെകൊണ്ടുവരുന്നതിനും എളിയവനായ ഡൺസ്റ്റനച്ചനു യാതൊരു വിഷമവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സത്യത്തിനു നിരക്കാത്ത കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അതിന് ഉത്തരവാദികളായവരോടു നേരിട്ടു പറയുന്നതിനു സവിശേഷമായ ഒരു ശക്തി അച്ചനുണ്ടായിരുന്നു. പല കാര്യങ്ങൾ നടക്കുന്നതിനു നാം കൈക്കൂലി കൊടുക്കുന്നു എന്നറിയുമ്പോൾ ഏറ്റവും വേദനിക്കുന്നതും അതിനെതിരെ ശബ്ദമുയർത്തുന്നതും ഡൺസ്റ്റനച്ചനായിരുന്നു. സഭാംഗങ്ങൾ അല്പമെങ്കിലും കളങ്കപ്പെടുന്നത് ആ എളിയ ആത്മാവിനു വളരെയേറെ വേദനയുളവാക്കുന്ന അനുഭവമായിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ പ്രവിശ്യയുടെ ഒരു കൂട്ടായ്മയിൽ ഒരാൾ ഭൂമി വാങ്ങുന്നതിനെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ രജിസ്ട്രേഷനുവേണ്ടി പാരിതോഷികമായി സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കു കൊടുക്കേണ്ട നിശ്ചിത തുകയെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞപ്പോൾ ഡൺസ്റ്റനച്ചനു വളരെ വിഷമമായി. അദ്ദേഹം തന്റെ കണ്ണട ഊരി കൈയിൽ പിടിച്ച് അതിനെതിരെ ശക്തമായി വാദിച്ചത് ഒരു ശെമ്മാശനായ എനിക്കു വലിയ പ്രചോദനം നല്കി. ആ ഒരു രംഗം ഇന്നും എന്റെ മനസ്സിൽ മായാതെ നിൽക്കുന്നു.

നവസന്ന്യാസകാലയളവിൽ ഡൺസ്റ്റനച്ചനുമായി ആരംഭിച്ച ആത്മീയബന്ധം കോളേജിൽ പഠിക്കുന്ന കാലത്തും പട്ടം കഴിഞ്ഞിട്ടും തുടരുന്നതിനു സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. കെനിയയിൽനിന്നും അവധിക്ക് വന്ന് ഡൺസ്റ്റനച്ചനുമായി മിഷൻ അനുഭവങ്ങൾ പങ്കുവെക്കുമ്പോഴെല്ലാം വളരെ

ആത്മാർത്ഥതയോടെ ശ്രവിച്ചിരിക്കും. എന്നിട്ട് പറയും: "ഭവനത്തിൽ ഇരുന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു മിഷനറിയായി ഞാൻ വരാം. നിങ്ങളൊക്കെ പ്രേഷിതപ്രവർത്തനവുമായി നടക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും നിങ്ങളുടെ അജപാലനം സ്വീകരിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾക്കു വേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന മിഷനറിയായി ഞാൻ കെനിയയിലേക്ക് വരാം."

വാക്കുകൊണ്ടും ജീവിതംകൊണ്ടും തീർത്തും പ്രചോദനാത്മകമായ മാതൃകാജീവിതം നയിച്ച ഡൺസ്റ്റനച്ചനെ എന്നിൽനിന്നു മാറ്റിനിർത്തുക സാധ്യമല്ല. എളിമ മാത്രമായിരുന്ന ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ കടന്നുവന്നാൽ ഇറങ്ങിപ്പോകാനും മറക്കുന്നു. നിഷ്കളങ്കമായ പുഞ്ചിരിയുമായി നാം പറയുന്നതെല്ലാം ശ്രദ്ധയോടെ കാതോർത്തു നിൽക്കുന്നു.

സ്നേഹംനിറഞ്ഞ ഡൺസ്റ്റനച്ചാ, ഞങ്ങളിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോകാൻ ആരും അങ്ങയെ ഓർമ്മപ്പെടുത്താതിരിക്കട്ടെ. സിമന്റ് തറയിൽ മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന അങ്ങയുടെ ആ രൂപം എന്നും ഞങ്ങളോടൊപ്പം ഉണ്ടാകട്ടെ. എളിമ മാത്രമായ അങ്ങ് ഞങ്ങൾക്കെന്നും ഒരു ശക്തിയാണ്. അങ്ങേക്ക് മുട്ടുകുത്തുവാൻ ഞങ്ങളുടെ ഉള്ള് ഉറച്ച പ്രതലങ്ങളാണ്. അങ്ങയുടെ സാന്നിധ്യം കൊണ്ടും പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടും അവയെ മൃദുലമാക്കണമെ.

ഫാ. പോൾസൻ കണ്ണനായ്ക്കൽ സി.എം.ഐ.